

EL PROGRAMA

Publicació del Comitè Comarcal Federalista del Baix Empordà. - Surt els diumenges

Tercera Època

Sant Feliu de Guixols, 27 Agost 1933

Núm. 117

El traspàs dels serveis

L'aspecte del traspàs de serveis a Catalunya que es relaciona amb la valoració, ofereix certes dificultats d'ordre tècnic que han motivat diversos comentaris, la tònica del quals es diferencia segons sigui la posició política de cada opinant.

Es de doldre que el curs de les negociacions que realitzà la Comissió Mixta de Traspàs es trobi retrassat per les diferències d'apreciació que al·ludim. Es de doldre el fet, però cal considerar que no és inoït. Era de preveure que, arribat el moment de les concessions de detall, es produiria algun desacord entre les dues parts.

El que és precís ara, que la discrepància existent no resulti insoluble. A això van dedicats els treballs que Catalunya esmersa en aquests moments.

Resolta la part política de la qüestió catalana amb l'aprovació de l'Estatut, sols manca acordar l'articulació tècnica per a donar vida orgànica a la nova estructuració. Els orígens de les actuals divergències són doncs extrínsecament tècnics. Són els tècnics que parlen i executen.

Però, cal no oblidar que, dintre el caire purament professional del problema que es debat, es mou sempre el valor polític.

L'autonomia de Catalunya és obra del règim republicà. Sense ell, malgrat tots els ministres catalans que convisqueren amb la monarquia; a despit de la política de conlllevància entre Madrid i la Lliga—política que sols servia per a atendre interessos particulars—, Catalunya seguiria uniformada a l'estat espanyol amb les quatre províncies tradicionals i amb la centralització de serveis i relacions pròpia d'una monarquia unitària.

Es precís dir que l'autonomia de Catalunya és consubstancial amb la República espanyola, encara que no ho vulguin veure certs sospitosos adalerats i els enemics que desitjarien el retorn a l'*stato-quo* peninsular.

Davant d'aquesta realitat, Madrid, el Govern de la República, ha de solidaritzar-se amb el criteri de Catalunya per a nodrir les fonts de satisfacció de les seves necessitats.

Una Catalunya dotada de recursos econòmics insuficients, que no li permetin abastar el quadro de les seves aspiracions interiors, no podria conviure amb cordialitat amb el règim central.

Aquest punt és el que han de considerar els governants de Madrid i, sense que pugui representar perjudici notori, ni inferioritat evident per a l'economia central, han d'ajudar, han de col·laborar a que la nostra terra disposi de mitjans suficients per a poguer dur a terme el pla de realitzacions que el propi fet de la concessió autonòmica obliga a la seva execució.

Fent-ho així, es a dir, procurant facilitar a Catalunya les forces econòmiques que l'hi són indispensables, és treballar àdhuc per la seguretat i en l'afiançament del règim republicà a Espanya.

Volem creure que una visió de semblant naturalesa no serà entelada per cap perjudici ni per cap equívoc.

Ho exigeix, tant com la mateixa causa de la llibertat catalana, el prestigi polític i moral de la República espanyola.

hauran de vendre únicament a pobles rics.

No s'ha probat encara que el pla econòmic del liberalisme, l'*economia dirigida*, sigui irrealitzable, o bé que el Comunisme, *per sí sol*, pugui abolir la misèria.

De fet, està abolint-se a la Rússia actual per un sistema que s'assembla molt a un socialisme d'Estat, malgrat reconèixer que el mòbil que l'obrer obeeix sigui l'ideal comunista.

Crec que la màquina mena inevitablement—sigui el que es vulgui el règim—a la desaparició de les necessitats i a un augment del benestar. És inevitable en la màquina la producció d'enormes quantitats, d'universalitzar les comandes i d'exigir una àmplia distribució de tots els productes. Si en el món actual, tot i ésser ple de maquinària, hi existeix encara la fam—i la forçada vagància més que la benaurança—és degut a que la maquinària és massa nova per a poguer acomodar la seva funció virtual al sistema polític econòmic en vigor.

Abans de la revolució industrial, el món es trobava regit per minories que no coneixien el problema de la super-producció: es produïa el que es podia, amb la creença que com més disponible existia a la venda, més profit podia realitzar-se. La màquina es desenvolupà a favor del Capitalisme. A mesura que, segons les regles establertes, anaven produint el que podien i les masses cedien cegament llur treball per un salari insuficient, la màquina començà d'inundar els mercats de productes. El problema de la producció es trobava així resolt; però no el de la distribució i el consum. Els directors del Capitalisme continuen obrant encara com si el problema econòmic no es trobés traspalsat de soca a rel. El maquinisme, que comporta una economia del consum i de la distribució, és fatalment destinada a transformar l'ordre capitalista, a l'ombra del qual s'ha anat engrandint.

Fins aquí existeix acord amb el liberalisme. Però, la màquina, garantint a tots els pobles, en concret, els productes necessaris—qualsevulla que sigui el règim en vigor—garanteix també llur *organització* i llur *educació*.

Es en aquest punt on arribem a l'essència del Comunisme, en contrast amb els Socialismes minços. En altretemps, per virtut de les condicions individualistes del treball, les

masses vivien obscures i isolades. La fàbrica, la ciutat fabril, les grans explotacions agrícoles, les aproximen, contràriament, pel fet mateix del treball col·lectiu; les obliguen a agrupar-se, a llegir, a prendre consciència de sí mateix. Aquesta evolució, que és inevitable, porta a que el proletariat no es contenti llarg temps d'una satisfacció material—ni d'un benestar, ni tampoc d'un luxe. L'obrer vol *governar*. Ell acabarà amb tots els plans econòmics d'una classe directora. Els pobles proclamaran llur dret a ço que del món els hi perteneix literalment: a ço que és obra del seu treball, del seu pensament i el seu cor.

Aquest programa cultural representa el fons del Comunisme. I passa com totes les orientacions econòmiques del Liberalisme, del Feixisme, del Socialisme que es preocupen de les necessitats individuals, són superficials i quimèriques. El recel que ofereix el Comunisme no és pas en les coses que un altre règim pot també raonablement prometre als desesperats: el menjar, la pau, l'assegurança.

El Comunisme no té altre propòsit que de recrear el món a la imatge unitària del treballador. Amb el perfeccionament que fomenta el maquinisme i l'abolició de les utilitats, la labor de les masses s'afeblirà i disposaran de lleure per a emprar-lo en la missió de *crear*. El Comunisme anhela que els treballadors, únicament els treballadors, devinguin els creadors i els amos del nou món.

Es aqueix un moviment profund, d'ordre cultural, com no s'ha conegut de semblant des de l'origen del Cristianisme. Tot ell es troba impregnat de religiositat per a devenir el moviment religiós que el món reclama, amb un art i una filosofia apropiats, missió reservada als infantadors de l'hora actual.»

Cròniques del temps

MEDITACIONS DE WALDO FRANK SOBRE LA REALITAT RUSSA.

III

«Quin rezel produeix el Comunisme al món occidental?»

Per a entendre perfectament l'interrogant cal destriar el Comunisme, en la seva essència, de les anèxions que participa d'altres programes. L'objectiu essencial del Comunisme no és

pas l'abolició pura i simple de la misèria. El Socialisme, en les seves variades formes, el propi Feixisme, i fins els mateixos plans econòmics elaborats pel Capitalisme, són acordes en intentar la supressió de la misèria, de l'atur, de la inseguretat en ordre a la veïesa. Es, senzillament, de preocupar-se sols «d'afers» l'atenció donada a aquests casos. Quan la producció decreixi els mercats colonials són destinats a perillar i un jorn esdevindrà que els propietaris de màquines de tots els països, si volen enriquir-se,

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA / Pelai, 42

Delegació
de
Sant Feliu de Guixols

COMPRA - VENDA DE VALORS
CUSTODIA DE VALORS
NEGOCIACIÓ DE CUPONS
COMPTES CORRENTS AMB PESSETES
I MONEDA EXTRANJERA
I TOTA CLASSE DE OPERACIONS
BANCARIES

Segells Catalunya

Edició genuïnament Catalana de propaganda racial

SURT CADA DIJOUS

Preu: 20 cèntims exemplar

Representant exclusiu a
Sant Feliu de Guixols:

Albert Bosch Vinyals
CAIMÓ, 16

Destileries BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Unic fabricant de les especialitats:

Gran licor ESTOMACAL BONET i Anís refinat EL TROMPO

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de Paris en 1897. Membre de la Societat de Industrials i Inventors de Paris. Gran Diploma de Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de Barcelona de 1912.

Es ven

Botiga
de comestibles
i pesca salada

Acreditada i centrada

RAÓ: A la nostra Administració.

Apel·lacions fraternals

Existeix en el sí de la col·lectivitat E. R. de C., com en tots els nuclis vigoritzats per una plenitud sanguínea, certa discrepància en aspectes formals de l'actuació del partit, fomentada per criteris divergents mantinguts per sectors determinats de la nostra organització.

Mentre no afecti aquesta divergència l'entranya de les orientacions substancials que donen vida a l'E. R. de C.; mentre no excedeixi el fet comentat dels límits a que subjecte la disciplina col·lectiva, no podem considerar-la nociva ni desmoralitzadora.

Ho serà en el moment en que els criteris no es captin en les normes pròpies del partit, sobiranament imposades per acords d'assemblees generals.

No obstant, fem cor a les veus propagadores de concòrdia que surten de les comarques catalanes, per a que emmudeixin els discords i es serenin els ofuscats.

Cal un fort aglutinant, cal l'ajut de tots, per a dur a terme l'obra constructiva de la nova Catalunya. Els moments actuals exigeixen un general redreçament de les forces esquerranes per a plantar cara a la reacció reviscolada.

Res d'escissions lamentables. Pel contrari, s'imposa la solidaritat de tots els homes de sincer sentiment liberal.

Indústria Suro-Tapera

La campanya a favor de la Indústria Suro-Tapera

Important reunió a la Federació de Municipis Catalans.—Aquesta entitat ha iniciat una acció de major vastitut al conjunt de l'obra que se proposa portar a terme en el sentit de preocupar-se de totes les qüestions que afectin els interessos morals i materials d'una comarca i les quals concretin una aspiració dels propis Municipis. Ha encetat aquesta acció de caire col·lectiu un problema interessantíssim i vital: la conveniència i la necessitat de l'aplicació de l'aglomerat de suro en les edificacions.

A aquest objecte havien estat invitats a la reunió que es va celebrar el dijous dia 17 al domicili de la Federació de Municipis Catalans, les representacions de les entitats professionals de l'arquitectura, els elements productors d'aglomerats i el Comitè Suro-tapera de Catalunya.

La reunió ha estat un motiu de posar en comunicació tots aquests elements per tal d'establir el contacte necessari i patentitzar, per la demostració de la realitat, els avantatges que representa en múltiples aspectes l'aplicació del producte en tota mena de construccions.

La concreció de la reunió ha estat iniciar dues campanyes simultànies: una de caràcter particular entre cases

Comitè Comarcal del Partit Republicà Federal del Baix Empordà

(Adherit a Esquerra Republicana de Catalunya)

Es convoca als Delegats que integren el Comitè Comarcal, a la reunió que tindrà lloc el diumenge, dia 3 de Setembre proper, a 3 hores de la tarda en el Centre Republicà Federal de Palamós.

ORDRE DEL DIA

- 1er. Cobrament de quotes vençudes.
- 2.º Discussió d'una proposta del Centre Republicà Federal Català de Sant Feliu de Guixols que fa referència a la indústria suro-tapera i resolució a prendre sobre la mateixa.
- 3er. Assumptes generals.

Palamós, 26 Agost de 1933.

EL SECRETARI, JOAN MATAMALA

EL PRESIDENT, JOSEP FABREGA

productores i els arquitectes, i una altra de caràcter públic que vingui a divulgar la importància que representa l'us del producte des del punt de vista del confort i de la higiene de les vivendes, ja que, ultra moltes altres propietats que, sobresurt per la seva importància de constituir un element aïllant de les temperatures, dels sorolls i de les humitats.

L'interès que han demostrat tots els reunits per aquest important problema és un bon auguri de l'èxit que el futur reserva al propòsit d'ara. I d'ésser així s'incrementaria la riquesa d'unes comarques catalanes i s'arrelaria de mica en mica als catalans la idea d'usar l'aglomerat de suro i el gust del confort a la llar.

Assistiren a la reunió, ultra els representants de les cases productores d'aglomerat de Palafrugell, Sant Feliu de Guixols, Cassà de la Selva, La Bisbal i Llagostera, els senyors Amadeu Llopert i Josep M.ª Bareny, per l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, el Sr. R. Giralt i Casadesús, per l'entitat «Arquitectos Municipales de España»; els Srs. Fernandez Díaz i Ribes, president i secretari del Col·legi Oficial d'Arquitectes, i el president i secretari del comitè Suro-tapera de Catalunya, senyors J. Sagrera i M. Jordi Frigola. Representava el Consell de la Federació de Municipis Catalans, el vice-president senyor J. Carós i Vidal i el Secretari Sr. Francesc Arnau Cortina.

—Per tal de tractar de portar ràpi-

dament a la pràctica els acords adoptats en la referida reunió, pel que respecta a la propaganda de l'aglomerat, s'aplegaran el proper dissabte a la nit a Palafrugell, els fabricants de dit producte i una representació del «Comitè Suro-tapera de Catalunya».

* * *

Informacions de l'Algèria.— Traduint el documentat portaveu *Le Chêne-Liège*:

«**Les pròximes subhastes.**— El Director Forestal de l'Algèria ha ofert alguns ressenyements relacionats amb les pròximes adjudicacions de suros, la data de les quals no s'ha fixat encara.

Ha confirmat que la cullita serà d'uns 70.000 quintars mètrics, tal com havíem anticipat.

La Comissió Consultiva del Suro, reunida a Alger el 21 de Juny, va jutjar no modificar les previsions fetes a l'objecte.

Hem ja publicat el detall de les vendes de suro fetes gradualment. Una sola venda ha estat feta posteriorment, d'uns 116 quintars.

Les pròximes subhastes, compendran:

Uns 70.000 quintars mètrics de suro de la cullita actual.

Uns 36.000 quintars mètrics procedents de stocks inventats.

O sigui un total de 106.000 quintars mètrics disponibles a la venda aquest any.»

INFORMACIÓ COMARCAL

La Bisbal

De la Festa Major, encara.—L'acceleració amb que tinguérem de reportar les notes aparegudes en el nombre anterior, ens féu deixar al tinter alguns actes celebrats aquells dies, ben dignes de registrar-se, en primer terme l'actuació de la Revista «Hollywood Revue», composta de 10 girl's, una «vedette», una primera ballarina i d'una orquestrina que no en recordem altra que en reuneixi millors condicions artístiques. S'anomena Orquestrina Plana-Gumà. Arrodoneix el quadre, un excèntric que entreté molt

i molt bé els intermedis. Fou una llàstima que degut als molts altres espectacles que tenien lloc a la mateixa hora d'actuació d'aquest, no es veiés més concorregut. Es diu que l'empresa del Teatre Olympia té en projecte contractar novament «Hollywood Revue» dintre poc, a fi de que tot el públic bisbalenc pugui constatar la riquesa coreogràfica i musical d'aquest moderníssim espectacle, superior encara a l'orquestrina Jaume Planas i els seus discs vivents. Tant de bó sigui veritat la seva nova actuació a la nostra ciutat.

Digne de remarcar també algun

programa de cinema sonor exhibit al «Mundial», principalment el de divendres, que d'haver-se sapigut la seva importància, segurament hauria desfilat pel grandios saló del passeig tot La Bisbal

—Amb motiu de la Festa Major, el setmanari local d'esquerra «Ciutadania» publicà un nombre extraordinari en el que hi signen articles J. Molla Aliu, F. Canyà, Victòria Vigo, Dolors Ribas, Bonaventura Casadevall, J. Ginesta Balmaña, Joan Forment, Emili Vigo, Joan Torró, J. Roura Illa, Magne Bosch, Vilà Clara, J. Salip i J. Arquesos. L'il·lustren uns magnífics dibuixos de J. M.ª Ribas i de Vilà Clara. Per aquest extraordinari fou sol·licitada la col·laboració de la joventut de l'Ateneu, responent pròdigament amb sengles articles, alguns d'ells bastant ben construïts.

—Una innovació tipogràfica ha estat el programa general de festeigs que cada any edita en J. Frigola i Pou. Un nou procediment per a la confecció de clixés a casa mateix, ha permès a la impremta Gispert presentar alguns dels anuncis del dit programa, il·lustrats amb un dibuix al·lusiu a l'article que s'anuncia, produint un efecte extraordinari. Ja a la portada s'hi exhibeix una tricòmia, per aquest procediment, bastant reexida. A remarcar, unes magnífiques vistes de J. Marjanedat, de llocs de la ciutat suarà ornamentats per l'Ajuntament, al peu de les quals posa uns escaients epígrafs... *qui sap fer-ho magistralment.*

—Passada la Festa Major, tot són càbales i congetures per a la de l'any vinent. Es diu que l'Ateneu Pi i Margall ha reanuat la contracta amb «La Selvatana» i també l'«Escut» amb «La Principal» de La Bisbal.

En canvi, es diu que l'Ajuntament abans de signar nova contracta amb la «Barcelona» vol pensar-s'hi. No perquè no hagi agradat la labor brillantíssima de dita entitat musical, res d'això, sinó perquè les audicions de sardanes a Plaça han decaïgut de tal manera, que fan llàstima. Més ben dit, han perdut aquell ambient del segle passat i no hi ha res a fer. La festa ara es concentra al Passeig i a les voltes i la gent no vol anar expressament a Plaça a sentir una audició de sardanes quan la mateixa cobla la podrà sentir en un de dits llocs predilectes. Hem sentit a dir que fins ja es té esboçada la nova inversió de les 2500 pessetes que costa la contracta de la cobla de l'Ajuntament. El projecte és força atractiu i suggestionador. Es diu que amb dita quantitat n'hi haurà per organitzar un Concurs d'Higiene Infantil amb premis en metàl·lic a les mares obreres que presentin el seu fill de 3 a 15 mesos més net i més sa. Per amenitzar els concerts del vespre al Passeig, que es confiarien a la banda militar de Girona, molt més adequada que una orquestra, la qual podria venir diàriament en tren a les 5 de la tarda i entornar-se'n, finit aquell, a les 8 de la nit. I per un magnífic castell de focs artificials, espectacle únic per a cloure dignament una festa major.

Tot això ho publiquem a títol de rumor. Nosaltres concretament no

TRANSPORTS I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

Servei de carga i encàrrecs entre Palafrugell, Palamós i Barcelona

Servei entre Palamós i Caldes de Malavella i de Palamós a Sant Feliu de Guixols i viceversa

PALAMOS

BARCELONA

Passeig Doctor Robert, 2 i 4.- Tel. 46 * Primcesa, 11, Tel. 19844.-Urgell, 25, Tel. 35914

Demaneu sempre

les excel·lents gasoses

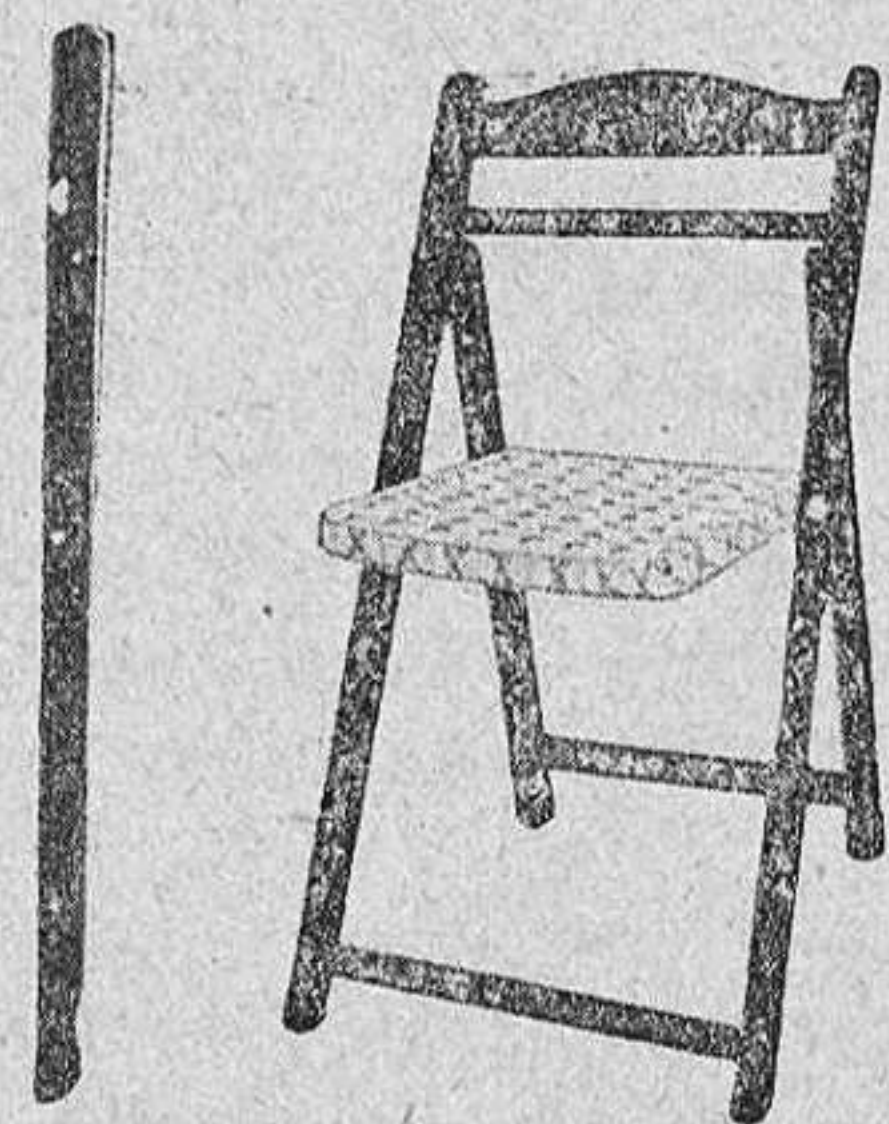

BATET

◆ Les gassoses BATET són fabricades únicament amb sucre

Fusteria Mecànica de JOSEP JUBERT

GARCIA HERNANDEZ, 21 i 25 - SANT JOAN DE PALAMÓS

Tancat

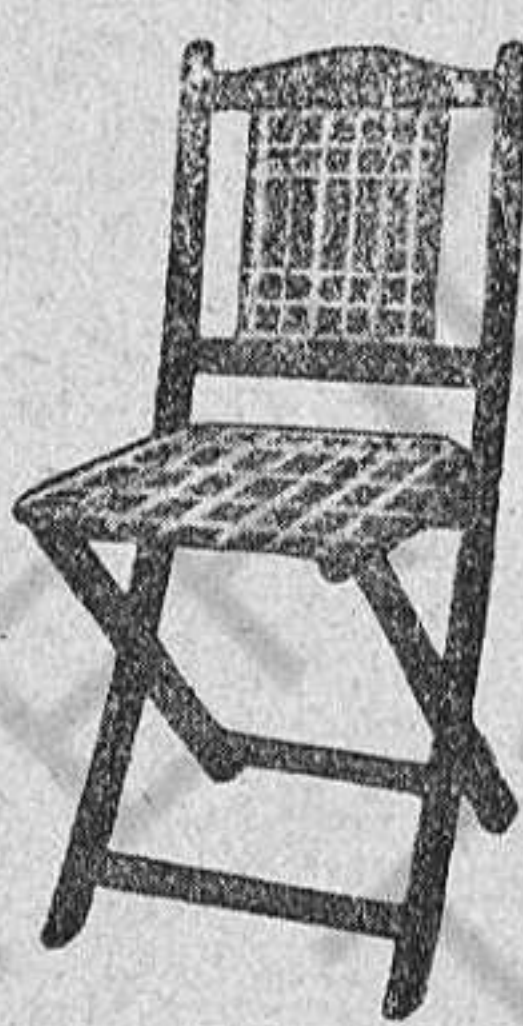
Obert

Especialitat en la construcció de seients propis per a bars i restaurants

Preus reduïts

Tancat

Obert

ES VENEN 2 COTXES

■ Un ESTUDEBAKER SEDAN 4 portes, en molt bon estat, 6 rodes noves, faros Marxal per

2.500 Ptes.

Un BUICK SEDAN, ha fet 37 mil ktrs, 4 portes, 6 rodes noves, 5-7 places, completament nou per

5.000 Ptes.

Raó: EMILI GROS - Garatge - Carretera de Girona, 4 - PALAMÓS

SERVEI D'AUTOS DE LLOGUER

Robert Marañà

Sta. Llúcia, 25 - St. Feliu de Guixols - Tel. 119

guerra d'Hostafrancs, la qual, en arribar a St. Feliu, anà a portar un ramell de flors al Monument Garreta, com a record a l'inolvidable compositor català.

Cordials parlaments donaren fe de l'acte, que ens plau ressenyar pel que té de sentimental i patriòtic.

Agraim als joves i entusiastes amics aqueix noble gest.

Cemim. - L'entitat excursionista local té projectada una interessant excursió al Santuari de la Salut, El Far i Rupit pels dies 8 i 9 de Setembre.

Tractant-se d'un viatge que ofereix una tan viva suggestió, és de creure que es veurà molt concorregut pels socis i aficionats.

Vetllada Musical. - Organitzada pels eminents artistes Will Eisenmann, de París, Eva Westphal, de París i Hugo Herrurann, de Berlin, actuals sojornadors de la nostra ciutat, el dijous va celebrar-se en el Saló Catalunya una selecta vetllada musical, a profit dels Establiments benèfics locals, amb un interessant programa, el detall del qual és com segueix:

I. - *Aria antiche*. II. - *Meditacions sobre un tema gregorià*. III. - Tres cants. IV. - *Suite per Piano*. V. - *Tres Elegies perses segons*

Khayyam. VI. - Concert per violí i piano.

En una pròxima edició donarem compte d'aquesta festa d'art verament suggestiva.

La pesca de les vaques. - Un d'aquests dies visità el nostre port el guardacostes *Marinero Cante*, destinat a la vigilància de la pesca en aquest litoral.

Per cert que, coincidint amb aquest viatge, hom pot veure, a l'abast de la vista, com les barques de la pesca de vaca, es troben pescant davant S'Agaró a distàncies inferiors a 2 milles.

Els comentaris per fets semblants són generals i molt àgres. Sembla que, a despit de tots els esforços dels pescadors i les gestions plantejades pels representants gironins, les al·ludides barques gaudeixen d'impunitat palesa, davant el sarcasme que representa la seva manera de burlar les lleis vigents.

- Des del 25 del mes actual fins el 3 de Setembre pròxim, de 10 a 12 del matí i de 3 a 7 de la tarda, podrà ésser visitada, en el Saló del primer pis del *Casal Llevantí*, una interessant exposició d'obres del pintor indi Sukumar Deuskar.

REGISTRE CIVIL. - Durant els

dies 17 al 24 del mes que som s'ha registrat en aquesta ciutat el següent moviment demogràfic:

Naixements. - Frederic Codinà Cosp, d'Amadeu i Joana; Josepa Dalmau Samsó, de Joan i Maria; Rosa Costa Bas, de Joaquim i Júlia; Montserrat Baza Losada, d'Anicet i Edmunda.

Defuncions. - Rosa Montaner Rutllan, de 54 anys; Francesc Prats Reixach, de 71.

Matrimonis. - Cap.

EN VEN

DORMITORI COMPLET

RAÓ: PASSEIG GUIXOLS, 13

S'Agaró Country Club. - El proper dilluns dia 28 començarà a disputar-se el Concurs social de tennis en les pistes del S'Agaró Country Club.

El plaç d'inscripció per pendre hi part finirà el diumenge vinent al mig dia, procedint-se seguidament al sorteig per l'ordre de joc.

Les finals se jugaran el diumenge, 3 de setembre, amb repartiment de premis a la tarda, al tè que en honor dels participants tindrà lloc al pati de l'Hostal de la Gavina.

Viatges marítims. - Les excursions per mar que cada diumenge realitza el vapor *Virgen de Africa* de Barcelona a St. Feliu gaudeixen, aquest any, d'un fafaguer èxit.

Cada viatge s'ompla el vapor de passatge, el qual s'estén per la ciutat i S'Agaró cercant els encants de la terra i la frescor del nostre aire mariner.

Hi ha anunciada una nova excursió per avui diumenge.

Necrologia. - Una crudel malaltia ha traspasat la vida del conegut comerciant d'aquesta ciutat Antoni Mestre, Cònsul de Xile i Delegat de l'Agència consular francesa de Palamós.

El senyor Mestre havia exercit el càrrec de Caporal del Sometent a St. Feliu durant alguns anys, com també fou jutge suplent en el temps de la Dictadura.

L'enterrament representà una sentida manifestació de dol, prenent-hi part nodrits elements del comerç i l'indústria locals.

«Ciudadania». - El nostre estimat company de La Bisbal ha celebrat la Festa Major amb la publicació d'un número extra, que representa un esforç editorial meritíssim.

Amb una col·laboració i text ben interessant s'hi distingeix àdhuc una aportació femenina local que és digne d'esment i satisfacció.

Obituari. - El nostre antic amic i col·laborador, el professor Cassià Costal, prou conegut a les terres gironines, es troba apenat pel traspàs del seu pare, ocorregut a Espolla recentment.

Oferim al culte catèdràtic i bon amic Costal el nostre sincer sentiment per tal malestrugesca.

- Aiximateix expressem al nostre distingit company bisbalenc i amic, el redactor-cap de *Ciudadania*, J. Ginesta Balmaña, el nostre sentit condol per la pèrdua sofrida amb la mort de la seva mare, succeïda a La Bisbal la setmana passada.

sabem res. Per tant, no entusiasmar-se massa.

Multes. - Se'ns diu que pel digníssim senyor alcalde han estat imposades dues penyores de 25 pessetes a una duenya d'una casa de prostitució del carrer de Prats Roquer, per haver promogut dos escàndals a la via pública a altes hores de la nit. La denúncia fou formulada a l'Alcaldia per uns veïns de dit carrer i l'autoritat municipal en compliment del seu deure imposà la sanció. Però a nosaltres ens han dit que només havia estat castigat un dels promotors de l'escàndol, i per tant si l'altre no ho ha estat igualment, la justícia ha sigut injusta, puix precisament fou ell qui provocà l'incident, qui anà les dues vegades a la casa expressament per provocar-lo. I no hauria estat malament que al cridar el senyor alcalde al seu despatx a aquell individu li hagués fet present que si en aquesta època que treballa no es gastés en disbauxes el que guanya, a l'hivern no es veuria obligat a acudir als Menjadors municipals. Sí, senyor, a aquests tipus se'ls ha de parlar clar.

I no és pas que pretenim abonar l'un ni l'altre; solament la bona justícia ens convenç. Aprofitant l'ocupar-nos d'aquest cas tan poc simpàtic, demanem al senyor alcalde unes més riguroses mesures de policia per al funcionament de les dues cases de prostitució. És intolerable que per excusa del calor la porta que dona accés a un dels prostíbuls de la banda del carrer de Prats Roquer estigui sempre oberta de bat a bat, veient-se des de fora tots els col·loquis que tenen lloc en el saló d'incitació del desig. Com igualment és intolerable i repugnant que l'altra casa tingui obertes les finestres, a l'alçada d'un entressol, de les habitacions on s'executen els coits, arribant al carrer la remor de les carícies. Impedint aquestes publicitats, els pares de menors no hauran d'estar continuament vigilant-los en evitació de presenciïn alguna actitud obscena des del carrer mateix.

Confiem que la primera autoritat municipal, que al mateix temps presideix la Junta de Protecció a la Infància, encara que en aquest cas sigui de protecció moral, prendrà les mesures oportunes per a corregir tan funestos abusos.

St. Feliu de Guixols

Teatre Natura d'Empúries. - Un gran aconeximent artístic es celebrarà avui diumenge, a la platja d'Empúries, organitzat per elements gironins.

Tal és la representació de *Marina*, la coneguda òpera espanyola pels eminents artistes Pilar Duarmirg, Ricard Fusté, J. Rosich, Ll. Gimeno, amb cors del Liceo de Barcelona i una orquestra de 30 professors.

Al matí, en les excavacions d'Empúries, el savi professor P. Bosch Gimpers donarà una conferència sobre el pas de la civilització grega en les nostres costes.

Record lloable. - Entre els excursionaris que arribaren diumenge en el vapor de turisme *Virgen de Africa* hi havia una nodrida representació de l'Ateneu Nacionalista d'Es-

Temes socials

II

En el primer article de la sèrie de quatre que Pestaña porta publicats a *Sindicalismo* (número 22, del 14 del passat juliol), estableix com a principi ètic, la ratlla diferencial entre el grup dels Trenta, i el partit d'Esquerra Republicana de Catalunya. S'ha dit — apunta Pestaña — «que estamos vendidos a la Generalidad». I tot desmentint-ho, ell mateix fa ressaltar que J. Rosquillas Magriñà, i Bernardo Pou, empleats en el Ajuntament de Barcelona, fan, ara, propaganda «en nombre de la organizació catalana». Fa ressaltar concomitancies hagudes entre *Nosaltres Sols*, altres fraccions descontentes de la política seguida per l'Esquerra i Francesc Macià, i la F. A. I. Al rebutjar l'atac sobre la seva possible venda a la Generalitat; al donar els noms de J. Rosquillas Magriñà i Bernardo Pou, el propi Pestaña diu «que en esto no vamos más lejos que los demás. Hacemos igual que los otros hacen». Es dir: que si un d'ells fós titllable de venut, mai podrien ésser considerats únics ni exemplars ja que davant séu hi tenen els casos de Magriñà i Pou.

Detalla qualques probes de relacions, de concomitancies entre la Federació Local, de Barcelona, i individus representatius de l'Esquerra.

Això que deixem apuntat és, com si diguéssim, l'escut on en el pitjor dels casos, de cara a la fallida, el propi Pestaña escolliria com a mitjà defensiu. Després, assentada aquesta plataforma llevadiça, es dedica a fer una història del període de gestació de forces esquerranes que més tard degueren formar el conglomerat de partits—diu Pestaña—que s'agrupen sota l'emblema esquerrístic del partit de Macià.

Diu que «el republicanismo en Cataluña había llegado a la atomización», i que fron a aquelles capelletes s'hi alçaven les forces més o menys representatives de la Lliga, a la dreta i dels radicals de Lerroux, a l'esquerra.

Les derivacions de la política monàrquica, segueix, en els darrers cinc anys de la seva existència donava senyals evidents d'aconteixements de la màxima importància. Naturalment, previst això, totes les forces republicanes es posaren en contacte per a accelerar la caiguda del règim, fent precipitar aquell estat de coses per la pendent revolucionària. Entre ells hi havien, diu, els homes que oscil·laben entre «La Unión Socialista Catalana» i les forces republicanes. Formant aquesta mena de residu, de concessions en bé de la causa revolucionària, a mida que el pòsit anava creixent adquiria la conformació heterogènea que l'Esquerra palesà quan el seu insospitat triomf del 12 d'Abril del 1931. Triomf insospitat ja que és

Banc de Palafrugell

Palafrugell - Sant Feliu de Guíxols - La Bisbal - Torroella de Montgri - Llagostera

Sucursal de Sant Feliu de Guíxols

TOTA MENA D'OPERACIONS BANCARIES

sabut que per assolir una victòria total, estava disposada a anar de bracet amb Acció Catalana. I que si no ho féu, els aleshores pro-homs d'Acció, podrien explicar-nos el perquè.

Les coses així, s'anà al Congrés d'esquerres, i en ell les diferenciacions prengueren tot el tó programàtic que en tals casos es requereix, i esdevingué l'escissió del conglomerat, d'Acció Catalana.

Embastada, doncs, l'Esquerra, anà, precipitadament, a les eleccions del 12 d'Abril del 31. Després del triomf esclatant, l'Esquerra es trobà, de cop i volta, impreparada, en el moment més greu i de responsabilitat que pot assumir un partit; encendre la revolució. Ràpidament conformada a base d'un programa revolucionari, portant a les seves rengleres aquells homes de pólvora que es diuen Macià, Companys, Casanoves i amb ells tota la potencialitat que els secundava, l'Esquerra, diu Pestaña, «ha de maniobrar contrariament a como se había propuesto», i quan solament estava preparada per estar a l'oposició, degué encarregar-se de formar govern, i al convertir-se (desplaçant-se) en força governamental, deriva fatalment a la neutralització dels principis revolucionaris, que són la base vital del nostre partit.

En principi tot anà bé. Materialment, diu Pestaña, no hi havien problemes a resoldre. Per tant, una política purament administrativa podia, a «grosso-modo», anar trampejant la situació. Més al trobar-se de cara a la realitat del cas completament nou, realitat a la que devia embestir-se gallardament, el problema prengué proporcions insomniades. La proclamació de la República per una banda i l'implantació de l'autonomia catalana per l'altre, els horitzons séus (horitzons, no més) de poc temps enrera, de cop i volta es posen davant la retina nostra. I aquest primer xoc de l'ideari de l'Esquerra amb la realitat posa a prova la solidesa del partit ara més representatiu de Catalunya.

En la qüestió d'atribucions presidencials, es topa amb la primera senyal d'esquerdament, segueix Pestaña. Vé la crisi de Govern. Terradellas, Lluhi, i Comes, (Pestaña es descuida de Xirau), i la situació, passada la crisi, «no solamente no la ha re-

suelto sino que la ha planteado con más vigor y relieve». La crisi, diu, perfilà les dues tendències dintre de l'Esquerra elevant de plà de lluita els elements que més devien caracteritzar-se.

Després d'aquests detalls, Pestaña entra de ple a fet del darrer Congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Diu que el darrer Congrés d'Esquerra «no es un avance en la solución de los problemas económicos sociales» sino un avenç en el sentit de classificar millor les posicions de tots els sectors que conformen l'Esquerra.

En aquest darrer Congrés, apart de la presentació del grup de l'Opinió (Terradellas, Xirau, Comas, i Lluhi) hi tenim la del novell grup conegut pels *Disset*. Circula un manifest d'aquest grup dels *Disset*, signat per Simó Piera, Folc i Folc, Llorens i Sebastià Clara, entre altres que també tenen una preçona representació entre els medis obreristes.

En arribar ací, Pestaña, aclareix la posició de Sebastià Clara. Dels altres signants, no, ja que des de fa temps són allunyats de la organització sindical. De totes maneres, Clara, en la organització sindical no hi té res absolutament a veure. Cal assentar bé els punts damunt les «i», ja que en una discussió de la envergadura de la que probablement tindrà la dels dos germans de classe, és precís, abans que tot, que tots ensenyem la cara.

Copiem, textualment, de Pestaña: «Decir que Clara, al inscribirse en las filas de la Esquerra ha dejado de tener relación directa e indirecta con nuestras actividades, no fuera preciso si no hubiera quien pusiera mala fé en sus palabras. Y aún lo sería menos sabiendo que ya en *Cultura Libertaria* se publicó una nota diciendo que Sebastián Clara, voluntariamente y por impulso propio, (1) se había alejado de nuestros medios y no intervenía para nada en las actividades que nosotros desplegábamos. Esto quiere decir que Clara ha procedido correctamente. Comprendiendo.....»

De Pestaña res tenim a dir. De Sebastià Clara, abastament conegut entre els medis obreristes de la comarca empordanesa, cal que es detalli el

séu viratge fet de cara a la llum, sense una màcula que ombregui el séu camí pel futur. Podrà o no podrà anar equivocadament. Ara no és moment adequat per escatir-ho. El fet és consumat, i hem d'atenir-nos al fet.

Anem a entrar de ple, en el proper treball, en les qüestions de principis programàtics emesos pels dos homes representatius. Signifiquen dues tendències. En resum de comptes, treiem els noms i queden en peu dues teories. Apoliticisme com a arma revolucionària eficient. Pot resultar la política una arma eficient per a portar la revolució definitiva?

Heus ací l'esquema de la discussió.

HECTOR PUIG i BUSSOT

(1) Sotratllat per nosaltres.

“Las luces de la ciudad”

La aurora matinal, apagó las luces.

Calle angosta y de bullicio, lu del Cid, sucia, por el suelo, a montones está la basura esparcida.

La aciaga noche que ya pasó, ha dejado sus huellas en los rostros de «rufianes», de caras pálidas como la cera; mujeres desabrochadas y despeinadas, con sus ojos entreabiertos por el sueño, el cansancio y la fatiga, pues en el «lupanar» el «trabajo» ha sido en furioso tropel.

Sus rostros han perdido el brillo, son efigies macabras, cadavéricas.

De un burdel, salen tres hombres y cuatro mujeres; aparentan estar alegres sus cuerpos. Con desentonados cantos «jondos», se empujan, se golpean, caen y se levantan.

Es la «baja mar» de una noche de juerga, que los ha dejado como alocados, exteriorizan una falaz alegría, que no puede disfrutar un corazón destrozado...

Por la calle de Sta. Madrona, sube un «taxi» que dobla la esquina para entrar en la del Cid y pararse delante «nuestro» grupo, representación del detritus y la escoria, que inunda el mísero barrio del quinto Distrito...

A empellones suben en el auto ese grupo del montón, a la vez que una de ellas con voz muy opaca dice al chófer ¡Arriba, a Costa Brava! a veranear, a recrearnos con deleite, a reposar, que bastante nos conviene. Cuánto hemos trabajado, joven chófer...!

Partió el «taxi» para las playas en dónde se cobijan como otros, mezclados entre una multitud «chillona», en que solamente el «secreto» podría explicar su vida, su verdadero modo de vivir.

¡Pobres seres, que en la «ciudad de las luces» os escondéis en tantas oscuras recondecas!

ROMULO SUREDA
San Feliu de Guíxols, 17-8-33.

Taxis Villosa

Fermí Galàn (ex Creu) 17, Tel. 80
San Feliu de Guíxols